

عنوان مقاله:

چالش افلاطون گرایی معاصر برای خداباوری توحیدی از نگاه ویلیام کریگ

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های هستی شناختی، دوره 11، شماره 21 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

طیبه شاددل - دکتری فلسفه اسلامی دانشگاه شهید مدنی تبریز، ایران

حسین اترک - دانشیار گروه فلسفه دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

افلاطونیان معاصر اذعان می‌کنند که برخی اعیان انتزاعی، مانند: اعیان ریاضی به نحو ضروری، فرازمانی، نامخلوق و مستقل وجود دارند. از سوی دیگر، بر اساس الهیات کتاب مقدس و الهیات کلاسیک خداوند تنها موجود قائم‌بالذات و مستقل است. بنابراین، افلاطون گرایی برای الهیات کلاسیک چالشی مهم ایجاد می‌کند که بر اساس آن، خداوند تنها واقعیت مستقل، ضروری و نامخلوق نیست. ویلیام کریگ، فیلسوف خداباور معاصر آمریکائی، معتقد است خداباوری توحیدی با افلاطون گرایی دچار مشکل می‌شود. در نتیجه، یک خداباور توحیدی نمی‌تواند در باب اعیان انتزاعی به دیدگاه واقع‌گرایی افلاطونی قائل شود و معتقد باشد که اعیان انتزاعی هویتی نامخلوق، ضروری و فرازمانی هستند. کریگ معتقد است قائل شدن به موجوداتی با این ویژگی‌ها با کمال خداوند، قدرت مطلق و آموزه خلقت سازگار است و برای اثبات دیدگاه ناسازگاری افلاطون گرایی با الهیات سنتی مسیحی به برخی آیات انجیل استناد می‌جوید. وی بر این باور است که با گذر از نگاه واقع‌گرایی به دیدگاه نواقع‌گرایی در باب اعیان انتزاعی، چالش فوق برطرف می‌شود. به نظر می‌رسد استدلال های کریگ با توجه به مباحث مقدمات حکمت در علم اصول قابل دفاع نباشد و استفاده اطلاق و عمومیت مخلوق بودن ماسوی الله از آیات مورد استناد او صحیح نیست.

کلمات کلیدی:

اعیان انتزاعی، افلاطون گرایی، خداباوری توحیدی، کریگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1529723>

